

Τί απαντά ο άγιος Αναστάσιος ο Σιναΐτης για τους ανάξιους άρχοντες;

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Μαΐου 4, 2012

Απόκρισις περί αναξίων αρχόντων.[1]

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΣΙΝΑΪΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Ερώτησις: Ο Απόστολος Παύλος λέει ότι οι εξουσίες του κόσμου έχουν ταχθή από τον Θεό[2]. Πρέπει λοιπόν να δεχθούμε ότι κάθε άρχοντας ή βασιλεύς ή επίσκοπος προχειρίζεται στο αξίωμα αυτό από τον Θεό;

Απόκρισις: Ο Θεός λέει στον Νόμο: «Θα σας δώσω άρχοντας σύμφωνα με τις καρδιές σας»[3].

Είναι λοιπόν φανερό ότι οι μεν άρχοντες και οι βασιλείς πού είναι άξιοι αυτής της τιμής προχειρίζονται στο αξίωμα αυτό από τον Θεό. Οι άλλοι πάλι πού είναι ανάξιοι προχειρίζονται κατά παραχώρησιν ή και βούλησιν του Θεού σε ανάξιο λαό εξ αιτίας αυτής ακριβώς της αναξιότητός των. Και άκουσε σχετικά μερικές διηγήσεις.

Όταν είχε γίνει βασιλεύς ό Φωκάς ο τύραννος[4] και άρχισε εκείνες τις αιματοχυσίες με τον Βουόσο[5] τον δήμιο, υπήρχε κάποιος μοναχός στην Κωνσταντινούπολη άγιος άνθρωπος, που έχοντας πολλή παρρησία προς τον Θεό, σαν να δικαζόταν με τον Θεό και έλεγε με απλότητα: «Κύριε, γιατί έκανες τέτοιον βασιλέα;» Καί τότε, αφού το έλεγε αυτό για αρκετές ημέρες, του ήλθε φωνή εκ Θεού πού έλεγε: «Διότι δεν βρήκα άλλον χειρότερο».

Υπήρχε και κάποια άλλη πόλις στην περιοχή της Θηβαΐδος πού ήταν γεμάτη παρανομία, της οποίας οι πολίτες διέπρατταν πολλά μιανρά και άτοπα πράγματα. Σ'

αυτήν λοιπόν κάποιος άνθρωπος του ιπποδρόμου διεφθαρμένος στο έπακρον απόκτησε ξαφνικά κάποια ψευδοκατάλυξι και πήγε και κουρεύτηκε μοναχός και ντύθηκε το μοναχικό σχήμα. Αλλ' όμως καθόλου δεν σταμάτησε τις πονηρές πράξεις του. Συνέβη λοιπόν να πεθάνη ο επίσκοπος της πόλεως αυτής.

Τότε παρουσιάσθηκε σε κάποιον άγιο άνθρωπο άγγελος Κυρίου και του λέει: «Πήγαινε και προετοίμασε την πόλι, για να χειροτονήσουν επίσκοπο τον πρώην άνθρωπο του ιπποδρόμου».

Πήγε λοιπόν αυτός και έκανε ο,τι του παρηγγέλθη. Αφού λοιπόν χειροτονήθηκε ο προαναφερθείς πρώην ή μάλλον ετι φαυλόβιος, άρχισε με τον νου του να φαντάζεται ότι κάτι είναι και να υψηλοφρονή. Τότε του παρουσιάσθηκε άγγελος Κυρίου και του λέει: «Γιατί υψηλοφρονείς, άθλιε; Σου λέω αλήθεια ότι δεν έγινες επίσκοπος, επειδή ήσουν άξιος για ιεροσύνη, άλλα γιατί αυτής της πόλεως τέτοιος επίσκοπος της άξιζε».

Γι' αυτό λοιπόν, αν ποτέ δεις κάποιον ανάξιο και πονηρό βασιλέα ή άρχοντα ή επίσκοπο, μην απορήσης, μήτε να κατηγορήσης τήν πρόνοια του Θεού. Αλλά μάλλον μάθε απ' αυτό και πίστευε ότι παραδιδόμεθα σε τέτοιους τυράννους εξ αιτίας των ανομιών μας, κι όμως πάλι δεν αφήνουμε τα κακά μας έργα.

1. Ερωτήσεις και αποκρίσεις περί διαφόρων κεφαλαίων εκ διαφόρων προσώπων, Ερώτησις ις', PG 89,476B-477A.

2. Ρωμ. ιγ' 1.

3. πρβλ. Ιερεμ. γ' 15

4. Φλάβιος Φυτκάς: αυτοκράτωρ του Βυζαντίου (602-610), περιβόητος για την σκληρότητα και ακο-λασία του.

5. Βονόσος ή Βόνωσος: λογοθέτης (υπουργός) επί Φλαβίου Φωκά.

(Περιοδικό "Αγιορείτικη Μαρτυρία", Τριμηνιαία Έκδοσις Ιεράς Μονής Ξηροποτάμου, Τεύχος 7)

(Πηγή ηλ. κειμένου: impantokratoros.gr)